

Komentář Jednoho metru

k materiálu **Odůvodnění přípravy návrhu zákona upravujícího chov nebezpečných psů,**
zveřejněnému poslancem JUDr. Jeronýmem Tejcem
v březnu 2008

I. Zdůvodnění

II. Kompletní návrh poslance Tejce v originálním znění

III. Kompletní návrh poslance Tejce v komentovaném znění

IV. Souhrnné hodnocení

Praha, březen 2008

Za Jeden metr: Zdeněk Spies, Vojen Benda,
Petr Fridrich, Martina Zemanová,
Pavel Schánilec

Kontakt: jeden.metr@seznam.cz

Zdůvodnění.

Vzhledem k tomu, že se opět objevuje nesmyslná a naprosto nekorektní kampaň proti chovatelům psů a proti psům samotným, rozhodli jsme se okomentovat zveřejněný materiál poslance Jeronýma Tejce.

Nepodložené a nekvalifikované ovlivňování jak veřejnosti, tak i poslaneckých kolegů navrhovatele nás vede k potřebě uvést navržený materiál na pravou míru.

Navrhovatel již řadu týdnů využívá svých vystoupení v hromadných sdělovacích prostředcích k ovlivňování veřejnosti svými tvrzeními, která jsou, velmi mírně řečeno, nepravdivá a zcela zavádějící.

Odmítáme být obětí osobních ambicí a už vůbec ne obětí obviňovanou pouze na základě bulvárních titulků a senzacechtivých článků.

Tento návrh v jednotlivých částech i jako celek rozhodně odmítáme pro neprokazatelnost výchozích tvrzení, jeho hlubokou věcnou nesmyslnost a naprostou právní nadbytečnost.

Odůvodnění přípravy návrhu zákona upravujícího chov nebezpečných psů

JUDr. Jeroným Tejc

Osobní motivace

Předesílám, že sám jsem byl majitelem nebezpečného psa – dobrmana, kterého jsem si vzal před lety z útulku. V budoucnu, až nebudu psa trápit neustálým cestováním mezi Brnem a Prahou zvažuji opět pořízení stejného plemene. Právě proto, že mám velmi kladný vztah ke psům a vím, jakou odpovědnost přináší chov takového psa, domnívám se, že je nutné zavést zpřísnění podmínek pro chov bojových plemen.

Důvody k přijetí zákona

V posledních deseti letech dramaticky stoupla obliba tzv. bojových plemen psů. Tedy psů, kteří při napadení člověka nebo jiného zvířete mohou způsobit velmi vážné následky, nezřídka smrt. U těchto plemen je vrozená agresivita a útočnost součástí genové výbavy a některé tyto vlastnosti byly v procesu šlechtění přímo podporovány.

V současné době neexistuje právní úprava, která by chov těchto psů jakýmkoliv způsobem regulovala.

Ztotožňuji se s názorem, že záleží na výchově daného psa a pes sám o sobě se nebezpečným jedincem nestává. Právě proto ale musí být kladeny větší nároky na odpovědnost majitelů psů, kteří vyžadují pečlivou výchovu a zacházení. Zákon tedy bude mít za cíl **vést majitele k odpovědnosti.**

Zákon vymezí podmínky pro chov těch plemen psů, kteří pro své přirozené vlastnosti a velikost kladou větší nároky na vlastníka. Ukazuje se, že ne každý je schopen starat se o psa tohoto náročnějšího plemene tak, aby nebyl nebezpečný pro své okolí. Tím se také nejvíce odlišují od psů ostatních. Následky jimi způsobeného zranění mohou být velmi vážné.

Koncepce zákona a způsob přijetí

Dřívější návrh zákona (poslanec Kořistka a spol.), který měl v úmyslu řešit i problém s tzv. nebezpečnými psy řešil mnohem širší problematiku. Snažil se o zavedení centrální evidence všech psů, stanovení povinností pro majitele a jejich sjednocení na celém území ČR. Domnívám se, že takto široké pojetí by mohlo vést k neschválení zákona – tj. i k nepřijetí úpravy vztahující se k bojovým plemenům. Přesto návrh zákona, který bude připraven, bude vycházet z velké části z dříve předloženého zákona, zejména definice nebezpečného psa. Uvítám, pokud se kdokoliv z předkladatelů a zpracovatelů dřívějšího zákona bude chtít podílet na nové úpravě.

Mým cílem v nejbližších týdnech je najít skupinu poslanců napříč politickým spektrem, která by se účastnila spolu se mnou diskuse nad konkrétními ustanoveními a pravidly zákona. Po diskusi, která by znamenala zajištění potřebného počtu poslanců a senátorů pro přijetí

takového zákona bude zákon sepsán v paragrafovaném znění a předložen do pléna poslanecké sněmovny – nejpozději v září 2008, tak aby bylo možné jej přijmout ještě v tomto volebním období. Tato problematika není pravo-levá a proto očekávám, že nebude připravována ani hlasována podle stranického klíče.

K diskusi předkládám pro majitele, obce i stát co nejméně zatěžující řešení. Pokud by se v budoucnu v praxi ukázalo jako nedostatečné, je možné zákon zpřísnit. Nepovažuji však za vhodné v současné chvíli jít cestou zákazů a povolení.

Definice nebezpečného psa

K definici nebezpečného psa bych použil vymezení pojmu ze zákona připraveného v minulosti:

nebezpečným psem je pes, který na základě zvláštních znaků, chovu, výchovy nebo výcviku k bojovým účelům, útočnosti nebo prudkosti nebo jiné srovnatelné vlastnosti ohrožují člověka nebo zvíře; nebezpečný pes je i pes, který patří do plemene, skupiny psů, jakož i kříženců těchto plemen a skupin, které jsou uvedeny v příloze tohoto zákona nebo je za nebezpečné označí vyhláškou ministerstva zemědělství. **NEBEZPEČNÝM PSEM NENÍ zvláštní pes - pes lovecký, slepecký, zdravotnický a služební.**

Za nebezpečného psa se považuje jedinec, který je křížený nebo čistokrevný příslušník plemene:

1. Americký stafordšírský teriér
2. Stafordšírský bulteriér
3. Bulteriér
4. Argentinská doga
5. Brazilská fila
6. Dobrman
7. Rhodéský ridgeback
8. Rotvajler

Za nebezpečného psa se považuje i jedinec, který je křížený nebo čistokrevný příslušník skupiny psů, která je obecně známa jako pitbulteriér.

Podmínky pro pořízení a způsob ohlášení

Osoba, která by si chtěla pořídit nebezpečného psa by musela splňovat přesně vymezené podmínky, např. alespoň 18 let, uzavření pojistky kryjící odpovědnost vlastníka zvířete za škody nebo to, že např. nebyl takový člověk v posledních pěti letech opakovaně trestán za násilnou trestnou činnost.

Pokud by podmínky byly splněny, ohlásila by osoba obci, že si pořídí nebezpečného psa. Obec by mohla ve lhůtě 15ti dnů sdělit ohlašovatel, že má námítky a tyto v souladu se zákonem vyjmenovat.

Pokud by námítky sdělila a občan by trval na chovu nebezpečného psa, proběhlo by např. na úrovni kraje další šetření způsobilosti chovat psa – např. psychologický posudek, vyžádání

dalších podkladů, ověření uváděných údajů apod. Po rozhodnutí vyššího stupně by stejně jako v jiných případech byl nárok na soudní přezkum.

Nesdělila –li by obec námitky, měl by povinnost po získání psa majitel u obce psa zaevidovat – kromě data a místa narození např. místo pobytu a číslo tetování. Zvážit by do budoucna bylo možné zavedení odběru vzorku DNA. To by umožnilo identifikovat majitele psa pro případ napadení člověka, když by pes z místa činu utekl. Toto by však záleželo na nákladech vzniku databáze a také počtu případů, které lze očekávat. Centrální evidenci by vedlo Ministerstvo vnitra.

Smečka

Zvážit bude nutné i možnost zákazu chovu víc než jednoho psa nebo jejich speciální povolení. Tito psi se totiž často chovají jako smečka a mohou způsobit vážné následky. Je tedy třeba, aby výchovu a držení takového psa prováděla zkušená osoba.

Podmínky chovu

Dále by byly stanoveny podmínky pro chov nebezpečného psa, např.:

- Nebezpečný pes (s výjimkou štěněte) by musel mít vždy na veřejném prostranství nasazen náhubek. Je na zvážení, kdy by měl být současně veden na vodítku.
- Nebezpečného psa by mohla vést jen osoba starší 15ti let.
- Žádná osoba by nesměla vést více než dva nebezpečné psy současně.
- Po jednom roce věku psa by se musel dostavit majitel psa ke zkoušce ovladatelnosti psa – tj. zda pes reaguje na základní povely a je hlasem ovladatelný.

Za nedodržení uvedených povinností by hrozily pokuty, které by bylo možné ukládat opakovaně až do výše 100.000,- Kč. Krajním řešením by mohlo být odebrání psa, což nepovažuji za šťastné, ale bude potřeba jej zvážit tam, kde pokuty nebudou splňovat účel a bude docházet k opakovanému ohrožování veřejnosti.

Komentované znění zpracované Jedním metrem

Poznámka: pro větší přehlednost odkazů v komentáři je do materiálu zavedeno očíslování, samotný navrhovatelův text je pochopitelně zachován.

Odůvodnění přípravy návrhu zákona upravujícího chov nebezpečných psů

JUDr. Jeroným Tejc

1) Osobní motivace

- 2) Především, že sám jsem byl majitelem nebezpečného psa – dobrmana, kterého jsem si vzal před lety z útulku. V budoucnu, až nebudu psa trápit neustálým cestováním mezi Brnem a Prahou zvažuji opět pořízení stejného plemene. Právě proto, že mám velmi kladný vztah ke psům a vím, jakou odpovědnost přináší chov takového psa, domnívám se, že je nutné zavést zpřísnění podmínek pro chov bojových plemen.

Komentář:

Pochyby o otevřenosti a upřímnosti osobní motivace (1) vyslovíme v dalším místě komentáře (10).

Navrhovatel se zde (2) veřejně přiznává, že jeho pes byl nebezpečný (*nabízí se otázka, na základě čeho rozpoznal pan poslanec, že jeho pes je nebezpečný*), a proto mu navrhuje, aby se příště věnoval výcviku pod dohledem odborných instruktorů na kvalitním cvičišti. Upozorňujeme ho, že podle platných zákonů za svého psa odpovídá. Jinak – dobrman není v obecném smyslu nebezpečný pes, jedná se o standardní plemeno využívané ke služebním účelům.

Kladný vztah ke psům nevzniká pouhým vlastnictvím psa. Jde o citovou vazbu, což ovšem zde není deklarováno.

Navrhovatel opakovaně používá termín „bojové plemeno“, pro jehož definici nemá vysvětlení (jedná se o kynologický nesmysl).

3) Důvody k přijetí zákona

- 4) V posledních deseti letech dramaticky stoupla obliba tzv. bojových plemen psů. Tedy psů, kteří při napadení člověka nebo jiného zvířete mohou způsobit velmi vážné následky, nezřídka smrt. U těchto plemen je vrozená agresivita a útočnost součástí genové výbavy a některé tyto vlastnosti byly v procesu šlechtění přímo podporovány.

Komentář:

Navrhovatel opakovaně používá termín „bojové plemeno“, pro jehož definici nemá vysvětlení a navíc jde, co do počtu psů, o nepodložené tvrzení založené pouze na jakémsi subjektivním dojmu. Jedná se o nepravdivou premisu

vyslovenou jako proklamaci bez validního podkladu. Nárůst počtu takto označovaných psů nijak nedokumentuje. Vychází pouze ze subjektivního dojmu. Smrt či velmi vážné důsledky může způsobit kdeco, žádáme o věcné podložení stupňů nebezpečí ze strany psů jako celku a z toho u jednotlivých plemen psů! Tvrzení o vrozené agresivitě je nesmyslné, obzvláště pokud jde o vztah k člověku. Pokud má navrhovatel na mysli ty psy, kteří byli v minulosti používáni pro psí zápasy, je třeba mu připomenout, že takoví psi výslovně nesměli prokazovat agresivitu vůči lidem a jedinci, kteří nějakou agresivitu proti člověku projeví, bývali z chovu vyřazeni a dokonce i utraceni. Zároveň by pak, ve smyslu chápání „bojových psů“ jako psů pro psí zápasy, musel notně rozšířit uvedený seznam (16 – 23). Tento seznam je rovněž nepodložený žádnými fakty a je s ním subjektivně manipulováno, což vše jsme schopni prokázat.

- 5) V současné době neexistuje právní úprava, která by chov těchto psů jakýmkoliv způsobem regulovala.

Komentář:

Předpokládáme, že navrhovatel jako právník, by měl vědět, že z hlediska odpovědnosti a trestní zodpovědnosti je vše již nyní zahrnuto v současném právním systému a to doslova od čistírny až po vraždu. Nad tímto jeho tvrzením proto vyslovujeme opravdu hluboký podiv. Proto je i irelevantní a nadbytečné iniciovat vytváření jakékoliv právní normy, upravující chov jakýchkoliv plemen psů, neboť to je s ohledem na trestní právo nepotřebné.

- 6) Ztotožňuji se s názorem, že záleží na výchově daného psa a pes sám o sobě se nebezpečným jedincem nestává. Právě proto ale musí být kladeny větší nároky na odpovědnost majitelů psů, kteří vyžadují pečlivou výchovu a zacházení. Zákon tedy bude mít za cíl vést majitele k odpovědnosti.

Komentář:

Navrhovatel tedy sám o sobě hned v první větě tvrdí, že nezvládal výchovu svého psa (2) což je zarážející.

Ve druhé větě je pak třeba se navrhovatele zeptat, zda pečlivé zacházení se vztahuje i na jezevčíka s bolestí zad. Doufáme, že ano. Pečlivá výchova platí pochopitelně pro všechny psy, alespoň doufáme a věříme.

Třetí věta – zde musíme odkázat na předchozí komentář (5) a musíme dodat, že by se mělo spíše věnovat úsilí o výchovu a vzdělávání a to nejen majitelů psů.

- 7) Zákon vymezí podmínky pro chov těch plemen psů, kteří pro své přirozené vlastnosti a velikost kladou větší nároky na vlastníka. Ukazuje se, že ne každý je schopen starat se o psa tohoto náročnějšího plemene tak, aby nebyl nebezpečný pro své okolí. Tím se také nejvíce odlišují od psů ostatních. Následky jimi způsobeného zranění mohou být velmi vážné.

Komentář:

Přirozené vlastnosti a váha či velikost nemají příliš mnoho společného, ale to navrhovatel, nemající kynologické znalosti, patrně neví.

Obecně musíme konstatovat, že nebezpečnost psů je z celospolečenského hlediska nepatrná a například následky pokousání, které vyžadují třeba hospitalizaci, jsou jen nepatrnými zlomky celkového procenta hospitalizací. Přesto, věnujeme-li pozornost tomu, kteří psi mají nejvíce konfliktů a to včetně následků, pak zjistíme, že navrhovatel úmyslně zatajuje skutečnost.

Hodnocení možných následků je pouhá spekulace. Opět se navrhovatel touto spekulací snaží překrýt realitu, na kterou byl námi upozorněn.

8) Koncepce zákona a způsob přijetí

- 9) Dřívější návrh zákona (poslanec Kořistka a spol.), který měl v úmyslu řešit i problém s tzv. nebezpečnými psy řešil mnohem širší problematiku. Snažil se o zavedení centrální evidence všech psů, stanovení povinností pro majitele a jejich sjednocení na celém území ČR. Domnívám se, že takto široké pojetí by mohlo vést k neschválení zákona – tj. i k nepřijetí úpravy vztahující se k bojovým plemenům. Přesto návrh zákona, který bude připraven, bude vycházet z velké části z dříve předloženého zákona, zejména definice nebezpečného psa. Uvítám, pokud se kdokoliv z předkladatelů a zpracovatelů dřívějšího zákona bude chtít podílet na nové úpravě.

Komentář:

Bývalému poslanci Kořistkovi věnujeme někdy příště samostatný komentář. Zaslouží si to zejména proto, jakým způsobem zacházel přes opakovaná upozornění ze strany kynologů i právníků s fakty.

To, že navrhovatel hodlá vycházet z jeho návrhů, je již známo, ostatně řada používaných formulací je od Kořistky přímo opsána.

Navrhovatel hned třetí větou deklaruje jedině. Jde mu, stejně jako v letech 2000 – 2001 Kořistkovi, pouze o přijetí jeho návrhu zákona (a tedy vypustí část o evidenci, která by mohla způsobit nepřijetí), nikoliv o obecnou potřebu a navíc tak činí pouze na základě nepodložených tvrzení. Přesně v této souvislosti odkazujeme na následující komentář (10).

Dále v této souvislosti odkazujeme na návrh centrální evidence (29), komentář necht' vysloví soudný čtenář sám. Soudí-li navrhovatel, že pasáž o centrální evidenci by mohla vést k neschválení jeho návrhu, proč ji pak ovšem (z jeho hlediska takřka sebevražedně) navrhuje v (29)?

- 10) Mým cílem v nejbližších týdnech je najít skupinu poslanců napříč politickým spektrem, která by se účastnila spolu se mnou diskuse nad konkrétními ustanoveními a pravidly zákona. Po diskusi, která by znamenala zajištění potřebného počtu poslanců a senátorů pro přijetí takového zákona bude zákon sepsán v paragrafovaném znění a předložen do pléna poslanecké sněmovny – nejpozději v září 2008, tak aby bylo možné jej přijmout ještě v tomto volebním období. Tato problematika není pravo-levá a proto očekávám, že nebude připravována ani hlasována podle stranického klíče.

Komentář:

V komentáři k (2) jsme slíbili, že se vyjádříme na jiném místě:

Z obsahu a dikce (10) celkem logicky může vyplynout jediné, a to, že navrhovateli nejde o deklarované téma, ale o zisk popularity před volbami, o sledovanost a o pozornost, kterou bulvární novináři vždy s radostí tomuto tématu věnují.

S politováním zde konstatujeme podezření na konání pouze ve prospěch vlastní osoby.

- 11) K diskusi předkládám pro majitele, obce i stát co nejméně zatěžující řešení. Pokud by se v budoucnu v praxi ukázalo jako nedostatečné, je možné zákon zpřísnit. Nepovažuji však za vhodné v současné chvíli jít cestou zákazů a povolení.

Komentář:

Tvrzení zde (11) uvedené je v příkrém rozporu s následujícími odstavci návrhu.

Týká se to zejména první a třetí věty. Pro druhou větu platí to, co jsme uvedli již v komentáři (5).

12) Definice nebezpečného psa

- 13) K definici nebezpečného psa bych použil vymezení pojmu ze zákona připraveného v minulosti:
- 14) nebezpečným psem je pes, který na základě zvláštních znaků, chovu, výchovy nebo výcviku k bojovým účelům, útočnosti nebo prudkosti nebo jiné srovnatelné vlastnosti ohrožují člověka nebo zvíře; nebezpečný pes je i pes, který patří do plemene, skupiny psů, jakož i kříženců těchto plemen a skupin, které jsou uvedeny v příloze tohoto zákona nebo je za nebezpečné označí vyhláškou ministerstva zemědělství. NEBEZPEČNÝM PSEM NENÍ zvláštní pes - pes lovecký, slepecký, zdravotnický a služební.

Komentář:

Ke (14): Výcvik k „bojovým účelům“ atd. (rozumějte k boji psa proti psovi či jiným zvířatům atd.) je zcela jasně zakázán zákonem na ochranu zvířat proti týrání! Právník, který se chce problematikou chovu zabývat, by toto měl vědět.

Stanovovat „nebezpečného psa“ podle příslušnosti je hluboce nesmyslné, s kynologií nemající nic společného a svědčí to o naprosto hluboké základní neznalosti navrhovatele. Text je pouze opsán od Kořistky. Problematika kříženců je navrhovateli totálně cizí. Nenamáhá se s poznáním, studiem, ale ani prostou logickou úvahou.

Stanovování původu či podílu krve jednotlivých plemen již bylo kritizováno jako nesmysl i poslanci při diskusi k návrhu zákona bývalého poslance Kořistky (například poslanec Mgr. Zuna: „Návrh zákona je špatný a v dalších čteních neopravitelný, protože se snaží definovat, co je to nebezpečný pes. Představa, jak vlastník nečistokrevného psa určuje, kterých plemen je křížencem a v jakém poměru, se mi zdá absurdní).

Rovněž je opsána navrhovaná funkce ministerstva zemědělství. Proč ne třeba ministerstvo dopravy? A kdo a jak a na základě čeho bude tvořit takovou vyhlášku?

Pes lovecký, slepecký, zdravotnický (?) a služební se tedy stávají bezpečnými rozhodnutím z moci úřední?

15) Za nebezpečného psa se považuje jedinec, který je křížený nebo čistokrevný příslušník plemene:

- 16) Americký stafordšírský teriér
- 17) Stafordšírský bulteriér
- 18) Bulteriér
- 19) Argentinská doga
- 20) Brazilská fila
- 21) Dobrman
- 22) Rhodéský ridgeback
- 23) Rotvajler

Komentář:

Navrhovatel není schopen vysvětlit racionální důvod pro takovouto kategorizaci. Ten totiž neexistuje! Statistika psů, kteří nejčastěji napadají člověka hovoří zcela jasně o plemenech poslancem z „taktických“ důvodů zde vůbec neuvedených. Opět jde o opsání z Kořistky. Navíc jsou k dispozici písemné záznamy, ve kterých navrhovatel podle okolností slibuje možné vyřazení z tohoto seznamu.

24) Za nebezpečného psa se považuje i jedinec, který je křížený nebo čistokrevný příslušník skupiny psů, která je obecně známa jako pitbulteriér.

Komentář:

„Obecně známa“ je pro definici nepostačující vysvětlení. Soudíme, že ani navrhovatel není schopen tyto psy kvalifikovaně rozeznat. O křížencích ani nemluvě. Totéž platí obecně i pro úředníky na jakémkoliv stupni státní správy či samosprávy.

25) Podmínky pro pořízení a způsob ohlášení

26) Osoba, která by si chtěla pořídit nebezpečného psa by musela splňovat přesně vymezené podmínky, např. alespoň 18 let, uzavření pojistky kryjící odpovědnost vlastníka zvířete za škody nebo to, že např. nebyl takový člověk v posledních pěti letech opakovaně trestán za násilnou trestnou činnost.

Komentář:

Kdo má tedy psa dle seznamu, bude s sebou stále nosit čerstvý výpis z rejstříku trestů nebo bude šikanován neustálým docházením na příslušný úřad k jeho předložení? Kdo bude provádět kontrolu? Kdo bude na místě dokazovat znaleckým posudkem, že se jedná právě o psa postiženého tímto návrhem zákona? Nebo budou předváděni všichni, jejichž pes bude někomu takového psa jen připomínat?

27) Pokud by podmínky byly splněny, ohlásila by osoba obci, že si pořídí nebezpečného psa. Obec by mohla ve lhůtě 15ti dnů sdělit ohlašovateli, že má námitky a tyto v souladu se zákonem vyjmenovat.

Komentář:

Nelze komentovat jinak, než že se jedná o zavedení naprosté zvěle! Začínáme pochybovat, že návrh vychází z pera člena ústavně právního výboru!

28) Pokud by námitky sdělila a občan by trval na chovu nebezpečného psa, proběhlo by např. na úrovni kraje další šetření způsobilosti chovat psa – např. psychologický posudek, vyžádání dalších podkladů, ověření uváděných údajů apod. Po rozhodnutí vyššího stupně by stejně jako v jiných případech byl nárok na soudní přezkum.

Komentář:

Naprostý a zarážející protiklad s navrhovatelovým tvrzením (II) „předkládám pro majitele, obce i stát co nejméně zatěžující řešení“.

29) Nesdělila –li by obec námitky, měl by povinnost po získání psa majitel u obce psa zaevidovat – kromě data a místa narození např. místo pobytu a číslo tetování. Zvážit by do budoucna bylo možné zavedení odběru vzorku DNA. To by umožnilo identifikovat majitele psa pro případ napadení člověka, když by pes z místa činu utekl. Toto by však záleželo na nákladech vzniku databáze a také počtu případů, které lze očekávat. Centrální evidenci by vedlo Ministerstvo vnitra.

Komentář:

**Naprostý a zarážející protiklad s navrhovatelovým tvrzením (II) „předkládám pro majitele, obce i stát co nejméně zatěžující řešení“.
O stávající evidenci nemá navrhovatel ani ponětí!**

30) Smečka

31) Zvážit bude nutné i možnost zákazu chovu víc než jednoho psa nebo jejich speciální povolení. Tito psi se totiž často chovají jako smečka a mohou způsobit vážné následky. Je tedy třeba, aby výchovu a držení takového psa prováděla zkušená osoba.

Komentář:

Všichni psi mají tendenci se chovat jako smečka. A navrhovatel se patrně bude divit, opravdu nezáleží, jakých plemen jsou a kolik v té chvíli mají majitelů. Předpokládáme, že nastane zákaz společného venčení více psů obecně. Pokud něco takto způsobí, podléhá to v plném rozsahu současně platným právním předpisům. Další úprava je nadbytečná i zde.

32) Podmínky chovu

- 33) Dále by byly stanoveny podmínky pro chov nebezpečného psa, např.:
- 34) Nebezpečný pes (s výjimkou štěněte) by musel mít vždy na veřejném prostranství nasazen náhubek. Je na zvážení, kdy by měl být současně veden na vodítku.

Komentář:

Tento bod nebere ohled na tolik potřebnou socializaci psů. Kdo a jak bude kontrolovat a jak pozná, zda se jedná o štěně či ne? A opět – je zde už odpovědnost ze zákona, takže se jedná o naprosto nadbytečné ustanovení. A v neposlední řadě – jak se budou v takovém případě řešit zranění náhubkem?

- 35) Nebezpečného psa by mohla vést jen osoba starší 15ti let.

Komentář:

Kromě výše uvedených komentářů je třeba ještě podotknout, jak by návrhové řešil například porušování zákona na ochranu zvířat proti týrání, kdyby nemohl venčit nemocný rodič atd?

- 36) Žádná osoba by nesměla vést více než dva nebezpečné psy současně.

Komentář:

Opět obecně – kdo pozná „nebezpečné“ psy? A co třeba matku s jenom trochu odrostlejšími štěňaty?

- 37) Po jednom roce věku psa by se musel dostavit majitel psa ke zkoušce ovladatelnosti psa – tj. zda pes reaguje na základní povely a je hlasem ovladatelný.

Komentář:

Kdo a kde by to přezkušoval? Míjí se tím něco jako STK nebo naopak výlučné postavení polygonu v Mostě? Báječný návod na korupci a úplatkářství!

- 38) Za nedodržení uvedených povinností by hrozily pokuty, které by bylo možné ukládat opakovaně až do výše 100.000,- Kč. Krajním řešením by mohlo být odebrání psa, což nepovažuji za šťastné, ale bude potřeba jej zvážit tam, kde pokuty nebudou splňovat účel a bude docházet k opakovanému ohrožování veřejnosti.

Komentář:

Nesmyslná výše pokuty nic neřeší. Kdo je bude navrhopvat, vyšetřovat, soudně řešit?

Porušení zde uvedených „povinností“ je pouhou maličností proti řadě dalších obecných problémů řešených pokutami. Bude návrhové pokračovat navrhováním pokut za jiné a daleko podstatnější přestupky v jiných oblastech lidské činnosti jejich obdobným zvyšováním? Pokud ne, pak tento návrh je diskriminační, nemravný, právně nesystémový, směřující ve svých důsledcích k likvidaci nesmyslně vybraných psích plemen a proto naprosto nepřijatelný.

SOUHRNNÉ HODNOCENÍ:

Předložený návrh je zpracován bez jakéhokoliv prokazatelného věcného a právního zdůvodnění.

Podklad je čerpán z bulvárního tisku a opisem od naprosto nekompetentního předchůdce. Je v rozporu s realitou.

Návrh obsahuje prakticky výhradně neodborná tvrzení, dokazuje hrubé neznalosti navrhovatele.

Právně je vadný, logicky nesmyslný a řada ustanovení si protirečí.

Ignoruje stávající právní stav.

Klade nesmírné a nezdůvodnitelné nároky na státní správu a samosprávu.

Umožňuje šikanu, korupci a úplatkářství.

Jeho jakákoliv aplikace hrozí značným počtem soudních sporů.

Je hrubě a zcela úmyslně diskriminační a to bez jakéhokoliv racionálního důvodu.

Zatěžuje státní rozpočet.

Souhrnně jde o návrh ničím nepodložený, nesystémový, nadbytečný, zmatečný a naprosto nekompetentní.